

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.117 van 7 februari 2000
in de zaak A. 89.068/IX-2175.**

In zake : Maria AERTS,
wonende te LEUVEN,
Vinkenlaan 33

tegen :

de Vaste Wervingssecretaris.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maria AERTS op 21 januari 2000 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Vaste Wervingssecretaris (van onbekende datum) om verzoeksters kandidatuur niet in aanmerking te nemen voor de bijzondere werving van attachés voor internationale samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking";

Gezien het verzoekschrift dat Maria AERTS op 21 januari 2000 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, als voorlopige maatregelen "aan tegenpartij te bevelen om haar ten voorlopigen titel te laten deelnemen aan voormelde bijzonder werving waarvan de eerste proeven (een vergelijkend wervings-examen) hoogst waarschijnlijk reeds eind januari, begin februari van het jaar 2000 zullen worden georganiseerd";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 januari 2000 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert :

"Schending van art. 5, 5° van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben

gepresteerd (B.S. 10.04.1968) - Schending van artikel 97, § 8 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel (ingevoegd bij KB van 9 juni 1999)";

dat zij stelt :

"De bestreden beslissing houdt een schending in van voornoemde artikelen aangezien aan verzoekster de deelname aan de bijzondere werving wordt ontzegd op basis van het feit dat zij niet geslaagd is voor een vergelijkend toegangsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur, terwijl zij wel geslaagd is voor een vergelijkend wervingsexamen, georganiseerd door het VWS dat toegang geeft tot een graad van niveau 1 en dat volgens voornoemde bepalingen een vrijstelling impliceert van de voorwaarde geslaagd te zijn voor het vergelijkend toegangsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur.

2.1.1. De wet van 26 maart 1968 somt in artikel 5 de voorwaarden op waaronder coöperanten aan wier diensten bij de samenwerking een einde is gemaakt op hun verzoek kunnen worden benoemd tot rijksambtenaar. Naast een aantal algemene voorwaarden wordt voor de personen die houder zijn van een diploma of een studiegetuigschrift dat toegang verleent tot een graad van de niveaus 1 of 2 als vereiste gesteld : 'geslaagd zijn voor het toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur'.

Artikel 5, 5° bevat evenwel een belangrijke uitzondering op de voorwaarde geslaagd te zijn voor het toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur :

'Van de voorwaarde geslaagd te zijn voor het toelatingsexamen in het kader der betrekkingen van lange duur worden nochtans vrijgesteld, zij die :

- geslaagd zijn voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens deze wet kunnen aanspraak maken;

(...)'.

Uit voornoemd artikel blijkt de evenwaardigheid en de gelijkstelling van het toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur met een vergelijkend wervingsexamen.

De wet van 26 maart 1968 heeft tot doel om de benoeming tot rijksambtenaar te vergemakkelijken van personen die diensten hebben gepresteerd bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden. De toepasselijkheid van deze wet op onderhavig geval moge blijken uit het feit dat het gaat om een eenmalige en bijzondere aanwervingsprocedure die tot doel heeft om statutaire ambtenaren te werven voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse

Handel en Ontwikkelingssamenwerking, zijnde precies dat ministerie dat een gedeelte van de bevoegdheden van het ABOS heeft overgenomen.

2.1.2. De gelijkstelling van beide examens wordt bevestigd door artikel 97, § 8 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 (ingevoerd bij KB van 9 juni 1999), stellende :

'Art. 97, § 8. Voor de kandidaten van de eenmalige aanwervingsprocedure die na afloop van de periode waarin zij zich in de bijzondere administratieve stand bevinden, niet geslaagd zijn in de § 5 bepaalde examens, neemt de bijzondere administratieve stand een einde.

Na afloop van de bijzondere administratieve stand, kunnen zij, hetzij gebruik maken van de beschikkingen van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, hetzij in dienst genomen worden bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking door middel van een contract van onbepaalde duur.

In deze laatste positie genieten zij dezelfde bezoldiging en vergoedingen als een Attaché voor de Internationale Samenwerking van de derde administratieve klasse en kunnen zij ambten uitoefenen in het buitenland en bij het Hoofdbestuur'.

Voornoemd artikel biedt aan de kandidaten die geslaagd zijn voor het vergelijkend examen, maar niet voor de voorgeschreven taalexamens, de mogelijkheid om hetzij gebruik te maken van de wet van 26 maart 1968, en op die manier vast benoemd te worden als rijksambtenaar, hetzij via een contract van onbepaalde duur tewerkgesteld te worden bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Hieruit volgt duidelijk dat het KB van 9 juni 1999 het slagen voor het toelatingsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur gelijkgeschakelt met een vergelijkend wervingsexamen (dat toegang verleent tot een graad ingedeeld in hetzelfde niveau als de graad waarop zij krachtens deze wet aanspraak kunnen maken).

De uitdrukkelijke verwijzing naar de wet van 26 maart 1968 impliceert dat de aldaar voorziene vrijstelling van het toelatingsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur voor de geslaagden voor welbepaalde vergelijkende wervingsexamens in casu eveneens van toepassing is";

Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert :

"Schending van de materiële motiveringsplicht";
dat zij stelt :

"De in de bestreden beslissing aangehaalde motieven zijn niet deugdelijk aangezien met bepaalde belangrijke elementen geen rekening werd gehouden.

Als motivering voor de beslissing wordt het volgende aangehaald :

'Voor deze bijzondere werving werd als één van de deelnemingsvoorwaarden gesteld :

geslaagd zijn in het vergelijkende toelatingsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur.

Ik stel vast dat u niet aan deze deelnemingsvoorwaarde voldoet.

Derhalve kan uw kandidatuur in het kader van bovenvermelde werving niet in aanmerking worden genomen'.

Verzoekster mag dan inderdaad niet geslaagd zijn voor het vergelijkend toelatingsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur - iets waar zij als statutair ambtenaar geen belang bij had - zij is wel geslaagd voor een vergelijkend wervingsexamen dat toegang geeft tot graden van niveau 1. Verzoekster heeft zelfs uitdrukkelijk melding gemaakt van dit feit op haar inschrijvingsformulier (cf. bijlage 7). Met dit belangrijke gegeven en de gelijkschakeling van voornoemd wervingsexamen met het toelatingsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur werd ten onrechte geen rekening (gehouden).

Zulks houdt een schending in van de materiële motiveringsplicht";

Overwegende dat volgens artikel 97, § 1 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 tot vaststelling van het statuut van de ambtenaren van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel, bepaling ingevoegd bij het koninklijk besluit van 9 juni 1999, de kandidaten om toegelaten te kunnen worden tot de eenmalige bijzondere aanwervingsprocedure moeten voldoen aan de voorwaarden die in artikel 66 van dat besluit zijn gesteld voor deelname aan het gewoon examen, namelijk : 1. Belg zijn, de burgerlijke en politieke rechten genieten en voldaan hebben aan de

dienstplichtwetten; 2. lichamelijk geschikt zijn verklaard; 3. een onberispelijk gedrag hebben; 4. houder zijn van een diploma dat toegang geeft tot niveau 1; 5. een beroepservaring van minimum 2 jaar in de ontwikkelingssamenwerking en tevens, en hierrond draait het ganse geschil, geslaagd zijn in het vergelijkend toegangsexamen voor het kader van de betrekkingen van lange duur in de ontwikkelingssamenwerking;

Overwegende dat verzoekster in dat laatste examen niet is geslaagd; dat ze op het eerste zicht bijgevolg niet voldoet aan de deelnemingsvoorwaarden; dat zij evenwel beweert, in haar eerste middel, dat dit examen gelijkgesteld is met het examen voor werving in niveau 1 waarin ze wel geslaagd is en dat ze bijgevolg wel voldoet aan de voorwaarden; dat haar argumenten de volgende zijn :

- artikel 5, 5° van de wet van 26 maart 1968 ter vergemakkelijking van de werving in openbare dienst van de personen die dienst hebben gepresteerd bij de technische coöperatie bepaalt dat de vroegere leden van het personeel van de ontwikkelingssamenwerking die houder zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau 1 moeten geslaagd zijn in het examen van het kader van de betrekkingen van lange duur behalve indien zij reeds zouden geslaagd zijn in een vergelijkend wervingsexamen voor een betrekking van het niveau waartoe ze toegang hebben; dat verzoekster hieruit afleidt dat beide examens (werving niveau 1 en toegang tot de betrekkingen van lange duur) gelijkwaardig zijn;
- deze gelijkstelling moet volgens haar ook hier gelden daar het ook hier gaat om het vergemakkelijken van de toegang van mensen uit de ontwikkelingssamenwerking tot betrekkingen van het ministerie van Buitenlandse Zaken;
- indien zij niet slagen in de taalexamens die zij tijdens de vijf jaar dat zij in de bijzondere admi-

nistratieve stand verkeren moeten afleggen, kunnen zij na afloop van die vijf jaar gebruik maken van de beschikkingen van de wet van 26 maart 1968;

Overwegende dat verzoeksters redenering faalt; dat ten eerste artikel 97 een uitzonderingsbepaling is en dus van strikte interpretatie; dat ten tweede de gelijkstelling die verzoekster maakt niet opgaat; dat de wet van 26 maart 1968 tot doel heeft de toegang te regelen van leden van het coöperatiepersoneel naar de administratie; dat de voorwaarden die worden gesteld tot doel hebben ervoor te zorgen dat de betrokkenen over de vereiste bekwaamheid beschikken voor het ambt dat ze in de administratie willen opnemen; dat daartoe vereist is dat zij ten minste geslaagd zijn in een examen dat een zeker niveau garandeert, namelijk ofwel het examen voor de toegang tot betrekkingen van lange duur, ofwel, begrijpelijk wanneer het gaat om de toegang tot een ambt van niveau 1, een wervingsexamen voor zulk ambt; dat het evident is dat in het laatste geval het eerste examen niet meer vereist wordt omdat het tweede kan geacht worden meer waarborgen te bieden dan het eerste; dat, vermits het er om te doen was de toegang van ex-personeelsleden uit de ontwikkelingssamenwerking tot de administratie te vergemakkelijken men zich tevreden heeft gesteld met een diploma dat toegang geeft tot niveau 1 en het slagen in dat examen voor de betrekkingen van lange duur, daar waar volgens de organieke regeling het slagen in een wervingsexamen voor niveau 1 vereist is; dat de gelijkstelling, die er in feite geen is, die vervat is in de wet van 1968 evenwel niet zo maar doorgetrokken kan worden naar de regeling voor toegang tot het ambt van attaché voor internationale samenwerking; dat het hier immers om de toegang tot een specifiek ambt in het kader van de internationale samenwerking gaat; dat de wervingsvoorwaarden dan ook met het oog daarop te bekijken zijn en erop gericht zijn kandidaten te selecteren die voldoen aan de vereisten

voor die functie; dat het duidelijk is dat het geslaagd zijn in het examen voor toegang tot het kader van de betrekkingen van lange duur een gegeven is dat een geschiktheid voor de functie van attaché van de internationale samenwerking kan aantonen; dat het veel minder evident is dat het slagen in een wervingsexamen voor niveau 1 als een bewijs van geschiktheid voor de betrekking van attaché kan worden gezien; dat indien men in de wet van 1968 genoeg neemt met een examen dat eigenlijk niet speciaal geëigend is om de geschiktheid voor een betrekking in de administratie te bewijzen het is omdat men de toegang van de ex-ontwikkelingssamenwerkers tot de administratie wilde vergemakkelijken; dat het in casu echter niet de bedoeling is de toegang tot die nieuwe carrière te vergemakkelijken voor ambtenaren uit de administratie, wel voor coöperanten of ex-coöperanten; dat men dan ook niet, zeker niet nu het niet uitdrukkelijk is bepaald, kan besluiten dat het slagen in een wervingsexamen voor niveau 1 gelijkgesteld moet worden met het slagen in een examen voor de toegang tot het kader van de betrekkingen van lange duur; dat het feit dat in artikel 97, § 8 van het koninklijk besluit van 25 april 1956 wordt voorzien dat zij die niet slagen voor de taalexamens na afloop van de bijzondere administratieve stand kunnen gebruik maken van de beschikkingen van de wet van 26 maart 1968 om aangeworven te worden in openbare dienst deze stelling niet ontkracht omdat het ook daar gaat om aanwerving, niet in een betrekking van de ontwikkelingssamenwerking, maar om eender welke betrekking van niveau 1 in openbare dienst; dat het dus niet zo is dat, zoals verzoekster voorhoudt in haar eerste middel, uit de artikelen 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968 en artikel 97, § 8, van het koninklijk besluit van 25 april 1956 volgt dat degene die geslaagd is voor een vergelijkend wervingsexamen voor niveau 1 vrijgesteld is van het slagen voor het vergelijkend toegangsexamen in het kader van de betrekkingen van lange duur; dat verzoeksters eerste middel

bijgevolg niet ernstig is; dat meteen dan ook moet geconcludeerd worden dat ook het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster als derde middel aanvoert :

"Schending van het gelijkheidsbeginsel en schending van het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti'";

dat zij stelt :

"De bestreden beslissing houdt een schending in van het gelijkheidsbeginsel doordat de gelijkstelling van beide vermelde examens aan verzoekster wordt geweigerd, terwijl zulks in het verleden wel steeds gebeurde. Bovendien houdt deze handelwijze een schending in van het beginsel 'patere legem quam ipse fecisti'.

In dit verband wil verzoekster wijzen op een brief d.d. 31/12/1993, uitgaande van de tegenpartij en gericht aan een collega van verzoekster, de heer Georges PIERSAUX.

In deze brief wordt duidelijk gesteld dat, in het licht van het reeds geciteerde artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 196(8), de heer PIERSAUX wordt vrijgesteld van de vereiste om deel te nemen aan het toelatingsexamen in het kader van betrekkingen van lange duur, nu hij geslaagd is voor een vergelijkend wervingsexamen van niveau 1.

Een eerste schending van het gelijkheidsbeginsel is dan ook gelegen in het feit dat de tegenpartij in het verleden in vergelijkbare omstandigheden wel een gelijkstelling tussen beide examens heeft aanvaard en zulks nu niet meer wenst te doen, zonder hiervoor valabele argumenten te kunnen aanbrengen.

Een tweede schending van het gelijkheidsbeginsel is gelegen in het feit dat laureaten van gelijkwaardige examens op een verschillende wijze worden behandeld.

Verzoekster is van mening dat haar derde middel eveneens ernstig en gegrond is";

Overwegende, wat het derde middel betreft verzoekster verwijst naar een brief van de verwerende partij van 1993 die zij evenwel niet voorbrengt en waarvan dan ook de juiste draagwijdte niet kan worden nagegaan; dat het evenwel lijkt te gaan om een concrete toepassing van artikel 5, 5°, van de wet van 26 maart 1968; dat, zoals reeds uiteengezet, de situatie die is geregeld in de genoemde wet niet gelijk is aan deze die door het koninklijk besluit van 25 april 1956, zoals aangevuld door het koninklijk besluit van 9 juni 1999, wordt bedoeld; dat ook dit middel niet ernstig is;

Overwegende dat, aangezien geen ernstige middelen worden aangevoerd, de vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen;

2. Over de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing, de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven februari 2000, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.